డూ నాట్ గో మైలౌవ్

శ్రీమతి జి. హేమంత

విశాఖపట్టణం రైల్వేస్టేషన్ కళ కళ్లాడుతోంది. మద్రాసు నుండి హౌరాపోయే కోరమాండల్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వచ్చి ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద ఆగగానే హడావుడి మొదలయింది. "కమాన్ ప్రియా! ఇదిగో, నీ టికెట్టు! కూపే ఖాళీగఉంది. యిక్కడే ఖాళీ అయ్యింది ఒక్కర్తివే మరి!" అంటూ హడావిడిగ వచ్చాడు రాకేష్.

"వర్చలా! నువ్వురాకూడదే నాకు ఒక్కర్తికి బెంగగాఉంది! రాకేష్ వెళ్లి హస్టల్‌లో చెప్పేస్తాడు. ఎంత నాలుగు రోజులేగా, మళ్లీ యిద్దరం కలిసి వచ్చేద్దాం!" బేలగ అంది ప్రియాంక

"ఎలాగే, నాకు శలవులేదు!" అయిష్టంగా అంది వర్చల.

"పోనీ శరత్ ! నువ్వయినా రావా ! ప్లీజ్ !" ఎర్రబారిన కళ్లతో అంటున్న ప్రియాంకను విసుగ్గాచూస్తూ "డోంట్ బి సిల్లీ, ప్రియా ! ఫారిన్ నుండి వచ్చిన దానివి. యిక్కడి నుండి కలకత్తా వెళ్లడానికి తోడెందుకు ?" అసహనంగా అన్నాడు రాకేష్.

"అవునే మరీ చిన్నపిల్లలా ఏమిటిది ?" తేలిగ్గా తీసిపారేస్తూ అంది రాజీ !

యివేవి పట్టించుకోనట్లు సిగరెట్ మీద సిగరెట్ కాలుస్తూ నిర్లిప్తంగా హడావిడి గమనిస్తున్న శరత్ చెయ్యిపట్టు కొంది ప్రియాంక.

"ప్లీజ్ ! శరత్ ! ఎట్ లీస్ట్ భువనేశ్వర్ వరకూ రావా ! యిక్కడ మిమ్మల్నంతా కలుసుకొన్న తరువాత నాకేమయ్యిందో తెలీదు, ఏదో వంటరితనం, భయం ఫీల్ అవుతున్నాను. నేనీ ప్రయాణం చెయ్యలేను, టికెట్ కేన్సిల్ చెయించెయ్ ! ఖచ్చితంగా అం[illegible] ప్రియాంక కళ్లల్లోకి చూసాడు శ[illegible]

లోతుగ, గీతగీసినట్లున్న[illegible] సోగకళ్లల్లో నల్లని కనుపాపలు [illegible] ఆజ్ఞను జారీచేసాయి. ఆ ఆజ్ఞను కా[illegible] శక్తి శరత్‌కి లేదు. వెంటనే చే[illegible] సిగరెట్ ఆర్పి వదేసి...

"సరే ! వస్తాను పద ! [illegible] నేశ్వర్ వరకే !" తనూ ఖచ్చి[illegible] అంటున్న శరత్‌ను ఆశ్చర్యంగా[illegible] చూసారు రాకేష్, వర్చల, రాజీ.

ప్రియాంక మొహం గర్వ[illegible] వెలిగి పోతుండగ గబగబ పర్సు[illegible] డబ్బు యిచ్చింది రాకేష్‌కి "టికె[illegible] తెచ్చిపెట్టు !" అంటూ.

ఆ డబ్బు అందుకుంటూ[illegible] శరత్ భుజంమీద చెయ్యివేసి విసు[illegible] లాక్కుపోతూ...

"[illegible]

దా ?" చిరాగ్గా అన్నాడు రాకేష్.

"అది కాదురా ' ఫీలవుతోంది పాపం !" అన్నాడు శరత్

"ఆఁ! అవుతోంది. ఎందుకవదూ, మొదటి నుండీ, నిన్ను ఆట లాడిస్తూనే ఉంది ! అయిపోయిందేదో అయిపోయింది, ఆవిడగారు హాయిగా ఉన్నపుడు నీకేం ? నువ్వు మాత్రం మీ వాళ్లందరికీ దూరం అయి ఋష్య శృంగుడిలా మడికట్టుకు కూర్చున్నావ్ యింకా ఆవిడ గురించి నువ్వెందుకాలోచించాలి ! ఈ ఐదేళ్ళు గుర్తురాలేదు యిపుడు ఎదురుగా చూసేసరికి అన్ని గుర్తొచ్చాయి. ఏముంది మళ్లీ మరోసారి చిత్తుగా ఆడుకొని వదిలేసి పోతుంది" కౌంటర్ దగ్గరకు వసూ అన్నాడు రాకేష్ "ఆవిడతో నాకేంటి ! ఏదో ఫ్రెండ్స్‌ని కలుద్దామని వచ్చింది. హెల్ప్ కావాలంటోంది, ఏజ్ ఎ ఫ్రెండ్‌గ జస్ట్ హెల్ప్ ! అంతే నాకూ ఏం పనిలేదు !" తనది కాదనుకొన్న కాతర స్వరంతో అంటున్న శరత్‌ని చూసి 'తప్పదను' కాని టికెట్ తీసుకొన్నాడు రాకేష్.

"ఏమిటోరా నీ పద్ధతి ! సరే నీయిష్టం, కానీ చివరికి బాధపడేది నువ్వే !" నెమ్మదిగ అంటున్న రాకేష్ చెయ్యి గట్టిగ నొక్కి వదిలేశాడు.

అంతలో ఎనౌన్స్‌మెంటు వినబడింది. ఫస్ట్ క్లాసు కంపార్ట్‌మెంటులోకెక్కిన శరత్, ప్రియాంకలను చూస్తున్న ఆ ముగ్గురి మనసుల్లో గతం మెదిలి ఒక్క విషాద వీచకను రేపింది. కను మరుగవుతున్న ట్రయిన్ వంక చూస్తూ వెనుదిరిగారు ముగ్గురూ. ఎవరి మనసుల్లో వారి ఆలోచనలు. తలో రకంగా ఆలోచిస్తున్న ఆముగ్గురి ఆలోచనలకు కేంద్రం శరత్, ప్రియాంకలే !

* * *

టి. సి. రాగానే కలకత్తా వరకు టిక్కెట్ వ్రాయించేస్తుంటే అడ్డుకోబోయిన శరత్‌ని అదేచూపులు, వారించాయి. నిస్సహాయంగా సీటుకి చారబడిపోయాడు. సర్వర్ వస్తే బ్రెడ్ టోస్టు, ఆమ్లెట్ కి ఆర్డరిచ్చింది. శరత్ తనకేం పట్టనట్లు సిగరెట్టు కాలుస్తూ రైలుతోపాటు పరుగెడుతున్న చీకటి మూసిన పకృతిలోకి చూస్తున్నాడు. "ఏమిటి శరత్! నాతో మాట్లాడనని పట్టు వేసుకొని బయలు దేరావా, ఏం? బ్రీఫ్ కేస్ తీసి ఎయిర్ పిల్లో ఉదుతూ అంది ప్రియాంక.

"ఉఁ" పరధ్యానంగా అన్నాడు శరత్.

ప్రియాంకతో ఈవంటరి తనం మెత్తని కుషన్ బెర్త్. ఎవరులేని ఏకాంతం. శరత్ మనసులో మెదడులో ఎన్నెనో స్మృతులు కసిగ ఉసిగొల్పుతున్నాయి.

"ప్రియా! ఆరోజుల్లో నీతో వంటరితనం కోసం, ఎన్ని పాట్లుపడ్డాను, ఈనాడు వంటరిగా, ఎదురెదురుగ ఉన్నా యోజనాలదూరం హద్దుల్లో పెడుతోంది. మనసుని! ప్రియా! నన్నెందుకిలా శిక్షిస్తున్నావ్? నీజ్ఞాపకాల వరవడిలో, ఆ తీపి గురుతులు ఎక్కడో మినుకు మినుకు మంటూ జీవితంపై ఆశకల్పిస్తుంటే కొట్టుకు పోతున్నాను, మళ్లీ ఈ నాడెందికిలా కవ్విస్తున్నావ్?..."

"శరత్! ఆరోజులు గుర్తొస్తున్నాయి కదూ! నాకు తెలుసు నువ్వు నన్ను క్షమించలేవు. నన్ను నేనే క్షమించుకోలేక నరకం అనుభవిస్తున్నాను. శరత్, జీవితంతో రాజీపడి పోగలనను క్నొన్నాను. నేనుచేసిన తప్పుకి భగవంతుడు మంచి శిక్షే వేశాడు శరత్ నీ ప్రియాంక జీవితం వెన్నెల పూలు పూయని అమావాస్య. నిన్ను మోసం చేసాననుకొని, నీమనసు పెట్టిన శాపనార్ధాల ఫలితం......"

"ప్రియా! ఏమిటిది? ఛ...

ఛ... ఏడుపెందుకు? ఏడ్చే ఆడవాళ్ళంటే నాకసహ్యం! ప్లీజ్... నిన్నెపుడూ శపించలేదు నువ్వు ఆనందంగా ఉన్నావనుకొంటే నేనెక్కడ అసూయ పడతానోనని, నిన్ను నీవు మభ్యపెట్టుకొంటూ, నన్ను మభ్యపెట్టాలని నీవు వ్రాసిన ఉత్తరాలను మాత్రం నేను క్షమించలేను! ఈ ప్రపంచంలో ఎవరి సుఖం వాళ్ళది, నాకు తోచిన ఆనందాన్ని నేననుభవిస్తాను. మావాళ్ళ దృష్టిలో, వాళ్ళమాట వినని రోజేచచ్చిపోయాను. సృష్టిలో తీయనిది 'ప్రేమ' అంటూ నా జీవితంలో వసంతం పూయించావు, తొలివలపుల తీయదనం అందించావు, అంతలోనే వసంతం వెళ్ళిపోయినట్లుగా వెళ్ళిపోయావు, కానీ... నేనా అమృత ఘడియల్ని నెమరు వేసుకొంటూ అలౌకికానందాన్ని అనుభవిస్తున్నాను. అది చాలునాకు. యిపుడు నాకేవ్యామోహములేదు!" నిశ్చలంగా అంటున్న శరత్ మొహంలోకి వెతుకుతున్నట్లు చూసింది ప్రియాంక. శరత్ ఆరోజుల్లో కట్టుబాట్లకు భయపడి ఏమైపోతుందోనన్న భయంతో నీకేం యివ్వలేక పోయాను, ప్రేమతప్ప, ఆ ప్రేమను పెళ్ళితో ముడివేసి మీకే అర్పిత మౌదామని గుప్తంగా దాచుకొన్నాను నన్ను నేను! కానీ... విధి చేతిలో కీలుబొమ్మనై నీకు విషాదాన్నే మిగిల్చాను. నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోకుండా ఉండి నన్ను మరింత బాధపెడుతున్నావ్! ఎప్పటికీ చేసుకోవా?"

"పెళ్ళా? ఎందుకు? నాకేం తక్కువని పెళ్ళిచేసుకోవాలి? మనసులో నీ జ్ఞాపకాలున్నయ్, ఆజ్ఞాపకాలను మత్తెక్కించడానికి మందుఉంది. ప్రియా కేంపు నుండి రాగానే తలారా స్నానం చేసి, హాయిగా గది తలుపులు వేసుకొని, తాగుతూ, సిగరెట్టు పొగల్లో నీకళ్ళు కనిపిస్తుంటే, ఎంత థ్రిల్లింగ్ గా ఉంటుందో నీకేంతెలుసు? యింకా ఎందుకు బాదరబందీ అంతా!" అంతా విన్న ప్రియాంక దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది, ఆమెకళ్ళు సజలాలైనాయి.

"అప్పుడే భువనేశ్వర్ దాటిపోయింది. మనస్సంతా వేదనగాఉంది

వైజాగ్ లో ఉన్న మూడు రోజులు శరత్ వంటరిగా దొరకనేలేదు మనసు విప్పి చెప్పుకొందికి. అనాడు... విడిపోతున్నపుడు ఒక్కసారి దగ్గరకు తీసుకోవాలంటే పడనివ్వలేదు... యిపుడేమో అతని గుండెల్లో తలదాచుకొని తనివితీర ఏడవాలని ఉంది, అవకాశం ఉంది, కానీ ఏదో బెరుకు, కదలినపుడంతా మెళ్లో గల గలమనే మంగళసూత్రాలు అడ్డుపడుతున్నాయి ఎలా... ఈ తపన భరించడం ?"

"ప్రియా ! ఏ మాలోచిస్తున్నావ్ ? నాతో వంటరిగఉంటే భయంగా ఉందా ?" ఎగతాళిగ అన్నాడు శరత్.

"ఉహుఁ... ఎందుకు ? నేను కారుకొన్నదేగా ?... మరి.... శరత్ నీకు పిల్లలంటే ఎంతోయిష్టం కదూ!" యిందాకటి మాటలు గుర్తుతెచ్చుకొంటూ అంది.

మౌనంగా ఉండిపోయాడు. ఆ మౌనం ప్రియాంక గుండెను సూటిగ తాకింది.

"పొన్లే నన్ను చేసుకోకడం మంచిదైయింది, లేకుంటే కోరిక ఈజన్మకు తీరేదికాదు. నరక మయ్యేది. ప్రేమించి చేసుకొన్న వాడికి ప్రతిరూపాన్ని దించలేని నిశ్సహాయత ఏ ఆడదానికి తంలో రాకూడదు !" గొంతు... పోతుండగ అంది.

"ప్రియా ! ఏమంటున్నా... నిజంగా ఏమంటున్నావ్ ? ఆశ్చర... ఆవేదన మరెన్నో ముప్పిరి గొ... ఎదుటి బెర్త్ నుండి అప్రయత్న... ఆమె ప్రక్కకు వచ్చి, భుజాలు ... పుతూ ఆత్రంగా అన్నాడు.

"శరత్ !" అన్ని భయ... బంధాలు మరచి అయిదేళ్లుగా ... పోతున్న వేదనలోనుండి పుట్టిన... అతని గుండెల్లో కరిగి పోయి... ఉక్కిరిబిక్కిరిగ ఏడుస్తున్న ప్రియ... దుఃఖం శరత్ గుండెల్ని పిండిచే...

వివ...

అప్యాయంగా వీపురాస్తు ఊరడిస్తూనే ఉన్నాడు. అలా ఎంతసేపు గడచిందో తెల్లవారబోతుందనడానికి సాక్షిగామస కగ పరిసరాలు కనిపిస్తున్నాయి. తెలివి వచ్చిన వాడిలా ఒక్కొదుటన ప్రియాం కను వదిలించుకొని సర్దుకొని కూర్చు న్నాడు.

ఆ తరువాత ప్రియాంక చెప్పి న విషయం అతని మనసుని జాలితో నింపేసింది. ఆ క్షణం నుండి ఆమె ఆనందం కోసం ఏమైనా చెయ్యాలని అతనిలో నిద్రాణంగా ఉన్న ప్రేమ అతు రపడసాగింది. కారణం ప్రియాంక ఈ జన్మలో తల్లి కాలేదు. దేవుడిచ్చిన శాపం

"శరత్! ఇండియా వచ్చే ముందు, ఏ అన్యాయంకాని పాపంకానీ నీ బిడ్డకు తల్లినై వాడిలో నిన్ను చూసుకొంటూ నీకు చేసిన అన్యాయం మరచిపోదామనుకొన్నాను. నాఉద్దేశ్యం ఆదేవుడు ముందే తెలుసుకొని నాఆశలు అడియాశలు చేశాడు. వచ్చేముందే డాక్టర్స్ చెప్పారు. ఎట్టిపరిస్థితిలోనూ వీలుకాదని అయితే దానికి నాప్రాణం ఫణం పెట్టాలని అపుడే, అది విన్నపుడే నాగుండె బండబారి పోయింది..." నెమ్మదిగ అంటున్న ప్రియాంకను ఆశ్చర్యంగా చూసాడు శరత్.

"ప్రియా ఏమిటి నువ్వంటు న్నది? మరి... కార్తీక్?"

"ఓహ్! కార్తీక్, అమ్మా నాన్న సొసైయిటీ... లెట్ దెమ్ గోటు హెల్ ఐ కాంట్ హెల్పిట్! నాకు జీవితంలో ఓ చిన్న ఆనందం కావాలి! అనాడు అమ్మ, నాన్న, సంఘం. వీళ్ల కోసం తెలిసి తెలియని, అజ్ఞానంలో నిన్ను వదులుకొని నేను, చాలాపోగొట్టుకొన్నా ను. యిపుడు.... ఏ ఆనందం లేని నేను, కనీసం పిల్లల పెంపకంలోనన్నా నన్ను నేను మరచి పోదామనుకొన్న నేను... అదేకరువై, ఈ పై పై వ్యామోహాలతోగాలిలేని గదిలోబందిం చినట్లు ఉక్కిరిబిక్కిరి పోతున్న నేను, ఈ చిన్న అనుభూతిని కోరుకోవడం తప్పా? ఎవరేమనుకొన్నా.. శరత్..

నీతో అపుడు పొందలేక పోయిన అను భూతి యిపుడు స్వంతం చేసుకొంటా ను... శరత్... నువ్వు నావాడివి! నాకోసం బ్రతికి ఉంటున్న ప్రేమ మూర్తివి, నిన్ను పొందలేక రెండో సారి దురదృష్టవంతురాల్ని కాలేను... శరత్! ఈనాలుగు రోజులు, మన జీవి తంలో మరపురాని మధురానుభూతిగ మిగుల్చుకొందాం లోకం లేదు, ఏమి లేదు నేను నీ ప్రియాంకను. నీవు నా శరత్‌వి! అంతే అంతే!" ఆవేశంగా అం టున్న ప్రియాంక ఒక్కసారిగ హిస్టేరి యా వచ్చినదాన్లా ఏడవ సాగింది. ఆ మనోవేదన అర్థం చేసుకొన్న వాడిలా, ఆమెకు చేయూతనిస్తూ ధృఢంగా గుం డెలకు హత్తుకొన్నాడు. కన్నీళ్లతో హాయిగ నవ్వింది ప్రియాంక.

* * *

కలకత్తాలో పెద్ద పోష్ హోట ల్లో డబుల్ రూమ్ డన్‌లప్ బెడ్ మీద వెచ్చని రజాయి క్రింద శరత్ గుండె లపై తలపెట్టి పడుకొంది ప్రియ. షాంపు చేసిన ఆమెత్తని జుట్టులోనుం వస్తున్న తీయని పరిమళం మత్తు ఉంది. అపుడే విరిసిన గులాబిలా మ దువుగ ఉన్న ప్రియాంక చంప చూస్తూ...

"చికాగో ఎట్ మాస్ఫియ బాగా వంటబట్టింది! అనుకొన్నాడు ళ్ల క్రితం చికాగో వెళ్తున్నప్పటి హం గుర్తు తెచ్చుకొంటూ.

ఆ తరువాత వరుసగా అ గుర్తొచ్చాయి... వైజాగ్‌లో చ తుండగా, తండ్రి ప్రోద్భలం చికాగోలో ఉన్న అక్క, బావల దగ్గ కు వెళ్లిపోవడం, అక్కడినుండి వ్రా కొన్న ప్రేమలేఖలు, పెళ్లిబా ...మధ్యంతరంగా ఇండియా రా వెస్ట్ జర్మనీలో డాక్టర్ యిన దగ్గర ధువు 'కార్తీక్' తో పెద్దల బలవం మీద, అతను జర్మని వెళ్లేము హడావిడిగ పెళ్లయి పోవడంతో త్‌కి సడన్‌గా ఉత్తరాలు ఆగిపోయా రెండు నెలలు భర్తతో గడిపాక,

విపం

మట్టుకు వాళ్లు మళ్లీ కోర్స్ కంప్లీట్ చెయ్యాలని విడిపోయారు. ప్రియాంక తిరిగి చికాగో వచ్చేశాక వివరాలతో ఉత్తరం వ్రాసి శరత్ జీవనవీణ తంత్రులన్నీ నిర్దాక్షిణ్యంగా తెంచేసింది. "ఇండియా వచ్చేస్తుంది పెళ్లి చేసుకొంటాం" అన్న ఊహలో ఉన్న శరత్ కా ఉత్తరం అశని పాతమే అయ్యింది. ఆ తరువాత మూడేళ్లలో ఎన్నో ఉత్తరాలు వ్రాసింది "శరత్! నిన్ను మరచిపోలేక పోతున్నాను" అంటూ. విరక్తిగా చించి పారేశాడు. ఆ తరువాత యిదే రావడం. వస్తూనే హైదరాబాద్ లో సెటిల్ అయిన తల్లి తండ్రి దగ్గర దిగి, అక్కడినుండి జర్మనీ వెళ్లేందుకు పాస్‌పోర్టుకోసం కలకత్తావెళ్తూ మధ్యలో యిక్కడ దిగింది. ఫ్రెండ్స్‌ని చూసిపోదామని, కార్తిక్, కలకత్తాలో వీసాతీసుకోవడం వలన, ప్రియాంకను అక్కడికే వెళ్లి తీసుకోమని లెటర్ వ్రాసాడు, అతని ఫ్రెండ్స్ ఎవరో హెల్ప్ చేస్తారని వ్రాసాడు. అందుకే ఈ ప్రయాణం. మధ్యలో ఈ మజిలీ జీవితంలో ఓ పెద్ద మలుపు కాబోతోందని ప్రియాంక, శరత్ యిద్దరూ అనుకోలేదు.

* * *

బోయ్ తెచ్చిన బెడ్‌కాఫీ త్రాగి స్నానానికి వెళ్తూ, శరత్‌కి ముందురోజు ట్రెయిన్ దిగగానే కొన్న క్రొత్త డ్రెస్ రెడీగా పెట్టింది. చకచకమని పావుగంటలో నీట్‌గ, మాడ్రన్‌గా డ్రెసప్ అవుతూనే, శరత్‌ని అదే టయిముకి తయారు చేసేసింది అతని ప్రమేయం లేకుండానే చైతన్యం మూర్తీభవించినట్లున్న ప్రియాంకను చూస్తూ.

"ప్రియా! ఐ విస్‌డ్ యూ ఎ లాట్! నాలో అణువణువున జీవం నింపే నీతోడు... వ్వ్... చాలా పోగొట్టు కొన్నాను. నాకెలా ఉంటే బాగుంటుందో అంతకు వెయ్యిరెట్లు నాలో ఆనందం నింపుతున్న నిన్ను పోగొట్టుకొన్న పూర్ ఫెలోని' దగ్గరగా

(మిగతా 21వ పేజీలో)

(17వ పేజీ తరువాయి)

తీసుకొని గుసగుస అంటున్న అతని పెదవులు మూసేసింది. "శరత్ ! నేను వెళ్లగానే కార్తీక్ కి చెప్పేస్తాను. డైవోర్స్ తీసుకొంటాను నీకు జాబ్ ట్రై చేస్తాను నువ్వు అక్కడికి వచ్చేయ్ !" చాలా సులువుగా అంటున్న ప్రియాంకను దూరంగా జరిపి కళ్లల్లోకి వెతుకుతున్నట్లు చూసాడు. "నిజం శరత్ ! నేనేం కోల్పోయానో నాకపుడు అర్థం కాలేదు యిపుడు నిన్ను విడిచి బ్రతకలేను, లేదా, యిద్దరం యిక్కడే సెటిల్ అవుదాం, యిక్కడి నుండీ లెటర్ వ్రాసేస్తాను." మళ్లీ అతన్ని హత్తుకుపోతూ అంది ప్రియాంక.

"తొందర పడకు ! నాకేమిటో కలలో లా ఉందీ అనుభవమంతా ! ప్లీజ్ ! ఈకల చెదిరి పోనివ్వకు !" సర్వం కోల్పోతున్నవాడిలా భయంగా అన్నాడు శరత్,

నాలుగు రోజులు నాలుగు క్షణాల్లా గడిచాయి, ఆమె వెనుక నీడలా, ఆమె చేస్తున్న ప్రతి పని గమనిస్తూ మూగగా ఆమెలో లీనం అయిపోయాడు.

"నీలాంటి స్త్రీకోసం నేనెన్ని యుగాలయినా వేచిఉంటాను డియర్ ! నాకేం కావాలో నీకు తెలుసు ! అందుకే నిన్ను ఎంచుకొన్నాను. కానీ... ఎక్కడో లోపముంది. ఆభగవంతుడు నా ఆనందాన్ని చూళ్లేక నిన్ను దూరం చేసాడు. అంతే ! చస్తూ బ్రతుకుతున్న నాలో మళ్లీ జీవితేచ్ఛ కల్పించమని ఈ అవకాశం యిచ్చాడు. యింక చచ్చేంత వరకూ ఈనాలుగు రోజుల అనుభూతి చాలు డియర్ ...చాలు..." గొణుగుతూ ప్రియాంక వడిలో వాలిపోయాడు. ఆర్తిగ అతన్ని అల్లుకు పోయింది ప్రియాంక. తిరిగి ప్రయాణమయ్యారు

"శరత్ నాతో హైదరాబాద్ వస్తున్నావు నువ్వుకూడ ! టిక్కెట్స్ ఎరేంజ్ చేసి వస్తాను !" వైజాగ్ లో ట్రెయిన్ దిగగానే ఆర్డర్ వేసి వెళ్లి

పోతున్న ప్రియాంకను ఆపలేని అశక్తు డయ్యాడు. "శరత్ నాకే ఫ్రెండ్సింటికి వెళ్లాలనిలేదు. 'అప్సర'లో రూమ్ తీసుకొందాం, అక్కడినుండి మీ బాస్‌కి ఫోన్ చేసి చెప్పు గాని శలవు సంగతి" అంటున్న ప్రియాంకను మధ్యలో ఆపాడు.

"ప్రియా... నీవెనక తిరగడానికి నాదగ్గర డబ్బులేదు!" వేళాకోళంగా అన్నాడు.

"డోంట్ బి సిల్లీ మై బాయ్! నా దగ్గర చచ్చేంత డబ్బుంది. అది నా ఆనందం కోసం నేను ఖర్చు పెట్టుకొంటాను! సరేనా" నవ్వుతూ అనేసింది.

* * *

హైదరాబాద్‌లో దిగగానే రిడ్జిలో రూమ్ తీసుకొని శరత్ నక్కడ ఉంచి...

"నేను యింటికి వెళ్లి సాయంత్రం వస్తాను. అమ్మవాళ్లతో ఏదో చెప్తాలే! అయినా శరత్, అ... చేతుల్లో నేను కీలు బొమ్మని. నాచేతుల్లో వాళ్లు కీలుబొమ్మలు. ఐయామ్ నాట్ ఎ కిడ్ నౌ! హేవ్ ఎ నైస్ స్లీప్!" అంటూ నవ్వుతూ వెళ్లిపోయింది.

సాయంత్రం వస్తూనే వళ్లోకి లెటర్ విసిరింది అశ్... చూస్తూ విప్పాడు.

"డియర్ ప్రియాంక!... టూ చూడగానే... మడిచేసి... చూసాడు.

"నీకేం మతిపోయి... అంటూ.

"నో! నో! నాకేం... దు! ఫరవాలేదు అదేంలా లెటర్... లే చదువు నీకే అర్థం అవు... అంటూ బోయ్‌ని పిల్చి డిన్నర్... డంలో మునిగిపోయింది. "... క్షేమం, అక్కడ క్షేమం నాకు హేపీగా ఉంది. నీపాస్‌పోర్టు వ...

పోయిందనుకొంటాను. ఎపుడు వచ్చేది కేబిల్ యిస్తే ఎయిర్‌పోర్టుకి వస్తాను. నీకోసం ఎదురు చూస్తున్న......

నీ "కార్తిక్"

అంటు పక్కా వ్యాపార సరళిలో ఉన్న ఆ ఉత్తరం చూసేసరికి కార్తిక్‌లో ఉన్న లోపమేమిటో, ప్రియాంక లాంటి చైతన్య స్రవంతి కోరుకొనేదేమిటో శరత్‌కి బాగా తెలిసింది. హనీమూన్ తరువాత, కార్తిక్ గురించి ప్రియాంక వ్రాసిన ఉత్తరాలు గుర్తొచ్చాయి ఒక్కసారి అప్పట్లో అబద్ధం అనుకొన్నాడు. అయినా పాపం ! నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు లెద్దూ ! భార్యకు అంతకన్నా ఏం కావాలి ? ఉత్తరం పక్కకు పడేస్తు నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఆఁ ఆఁ ప్రేమిస్తాడు. చిన్న పిల్లలు బొమ్మల్ని ప్రేమించినట్టు, తండ్రి పిల్లల్ని ప్రేమించినట్లు. ఏనీవే శరత్ ! యింతకు ముందయితే కార్తిక్‌తో ఎట్లాగో ఎడ్జస్ట్ అవుదామనుకొన్నాను. కానీ....కానీ... యిపుడు ఉహూ. నావల్ల కాదు. అతని నిశ్చలమైన ప్రేమను భరిస్తూ బ్రతుకీడ్చడానికి పిల్లలయినా అడ్డుఉండరు. యింకెలా ? అసలే మోడువారిని ఈజీవితం అతని నిశ్శబ్దతను భరించలేదు శరత్ నువ్వు ఆలోచించు ! నేను అక్కడకు వెళ్లి నీకు జాబ్ ట్రై చేస్తాను వచ్చేద్దువు గాని, లేదా యిక్కడ నాకు జాబ్ ట్రై చెయ్యి కార్తిక్‌కి చెప్పేసి వచ్చేస్తాను. ఆమాత్రం బ్రతక లేకపోము ! ఒక స్థిరనిశ్చయానికొచ్చినట్లు తేల్చి చెప్పేస్తున్న ప్రియాంకను ఆశక్తిగ చూసాడు శరత్.

"ఆలోచిద్దాం ! అక్కడకు వెళ్లాక నీమనసు మారకుండా ఉంటే చూద్దాం ! అయినా ప్రియా ! యిది మనం అనుకొన్నంత సులభంకాదు ! అన్నాడు.

"ఎందుకాకాదు ? నీకేయిష్టం లేక నామీద నెపం వేస్తున్నావ్ ! అనుభవించడానికి అడ్డురాని పెళ్లి, పెళ్లి చేసుకోవడానికి అడువచ్చిందా?" అన

హసంగా అరచింది ప్రియాంక. ప్లీజ్ ప్రియా ! నిన్ను చేసుకొన్నా చేసుకోక పోయినా నువ్వే నాభార్యవి. నువ్వేదో ఆవేశంలో ఉన్నావ్" నీగురించే నేనం టున్నది. అక్కడకు వెళ్లిన తరువాత కార్తీక్ ప్రేమ నీమనసుని మార్చవ చ్చు, అపుడు కలసిఉన్నది తక్కువ ఈ సారి కాపురం చెయ్యడానికి వెళ్తున్నావ్ అతని అమాయకత్వం, ప్రేమ అతని పై జాలిని కలిగించవచ్చు అతనికి జీవి తాంతం తోడుగ ఉండాలని నువ్వను కొంటే అపుడునేను.... నేను మళ్లీ మనిషినౌతానా ? నన్నర్థం చేసుకో నా హృదయ కవాటాలు నీకోసం ఎపుడు తెరచుకొనే ఉంటాయి. యింతకు ముం దంతా మనసుకాస్త మారితే మరో స్త్రీని ఆసరాగా ఆహ్వా నిద్దామనుకొన్నాను. కానీ నీతో గడపిన ఈరోజులు నానిర్ణ యాన్ని మార్చేశాయి. నా జీవితంలో మొదట ప్రవేశించిన రాగమయివి నీవు నీతోనే నా జీవనగానం ఆగిపోతుంది. అయితే ప్రియా ! రెండు సంవత్సరా ల్లో నీమనసు అతనివైపు మొగ్గు చూప లేకపోతే, తప్పక నిన్ను మనస్ఫూ గా ఆహ్వానిస్తాను. అది మరచిపో గుడ్ బై. నాట్ ఫరెవర్. నీఅభిప్రా కోసం ఎదురు చూస్తూంటాను. లాంటిదన్నా సరే తెలియ జెయ్. రెండు సంవత్సరాలు నాజీవితంలో క్షా సమయం అనుకొంటాను. ఈసా అదృష్టం ఏమి తీర్పు చెప్తుం ప్రియాంక నుదుటి మీద స్ప కళ్లు ముసుకొంటూ అన్నాడు.

ఆమాటల్లో ప్రియాంక డూ ఎరుగని క్రొత్తవ్యక్తిని చ అతని హృదయ వైశాల్యాన్ని ది. మరోసారి అతని వ్యక్తిత్వా హారు చేసింది. ఆరోజే శరత్ ప్రయాణ మయ్యాడు ఎన్నెన్నో ర స్మృతులు మోసుకొంటూ, వచ్చి కలకలారవాలు కలిగించి కరిగి పోయింది ప్రియాంక మ

* * *

శరత్ ... మళ్లీ ఒంట రెట్లు తోడుగ, తనను తాను

చేసుకొంటూ, ఏమూలో ప్రియాంక దగ్గరనుండి ఉత్తరం కోసం ఎదురు చూస్తున్న మనసుని జోకొడుతూ రోజులు గడిపేస్తున్నాడు.

మొదట్లో ప్రియాంక దగ్గర నుండి వచ్చిన ఉత్తరాలు శరత్‌లోని స్వార్థాన్ని ఎక్కువచేస్తే, రాను రాను తగ్గిపోతున్న ఆసంఖ్య నిరాశను పెంచుతుండగానే రెండేళ్లు గడచి పోయాయి. ప్రియాంక దగ్గరనుండి ఆశించిన జాబు అందనేలేదు,

మరోసారి శరత్ జీవనవీణ తీగలు లాగి త్రెంచి చిందర వందర చేసి మరీ పోయింది ప్రియాంక. శరత్ ఆ తెగిన తీగలవంక కళ్లెత్తి అయినా చూడలేదు, సరిచేసుకొనే సహనం లేదు. అందుకే.......

"డూ నాట్ గో, మై లవ్ !" అని గొణుక్కుంటూ ఉంటాడు నిషాలో ఉన్నప్పుడంతా!